

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eudemoni Scholastico. 86.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

omnem vitæ cursum permaneret, Iudæi porro, cum liberationis tempus appetiisset, nulla ipsius cura tangerentur (fortasse quia libenter inter Barbaros commorantur, eorumque impietatem ac vitæ genus imitarentur) idcirco Persarum Angelus libertatem nullo modo ad eos attinere asseverabat, (siquidem Lex, ut volentes quidem in libertatem vindicat: sic contra dominationis calculum atque sententiam adversus eos, qui servire volunt, confirmat, non illa quidem in hac re crudelitate superata, verum quod iustum est, præcipiens) alter autem Angelus, bonitatem iustitiæ anteponeus, diuinam gratiam, quæ ipsos, quanquam immerentes liberare cõstituerat, victoriam ferre debere censebat. Ac proinde vterque diuinæ legi subsidiũ ferebat, ille nimirum quod improborum odio teneretur, hic autem quod benignitate præditus esset. Deus enim vtramque virtutem laudat: vicit autem ad extremũ, gratia & bonitate videlicet iustitiam submouente. Putida quippe post diuinam sententiam est omnis oratio. Nam etiam persæpe, duobus militibus inter se contententibus, atque vtraque parte ius sibi vendicante, regis calculus iurgium extinguit. Hæc autem vtilitatis causa tum dicebantur, tum fiebant: nempe ut & Daniel preces suas exauditas esse intelligeret: & populus, cum se à Deo, partim ob ipsius pollicitationem, partim ob iusti viri deprecationem, etiam immerentem salutem consequi audiisset, ad meliorem frugem se reciperet, reditũque expeteret, tanquam ingentibus bonis potiturus, si diuino beneficio in patriã rediret.

Eudemoni Scholastico. 86.

Quoniam per literas ex me quæsiuisti, quidnam sit, quamobrem multi persæpe iisdem flagitiis admissis non iisdem pœnis affecti fuerint: respondeo, id hinc fieri, quod magna sit iudicis integritas & sinceritas. Etenim in peccatis, non ipsa tantũ peccati species queritur, verum etiam eius qui peccauit, animi sententia, & dignitas

γελος ἔδαμῶς αὐτοῖς προσήκειν τὴν ἐλευθερίαν διΐχνυρίζετο, εἰσὶν ὁ νόμος τοὺς μὲν θέλοντας ἐλευθεροῦν, καὶ δὲ τῆς ἐγγέλων δὲλευεῖν, κυροῖ τῆς δεσποτείας τὴν ψῆφον, οὐκ ἀπανθρωπία νικῶμενος, ἀλλὰ τὸ δίκαιον ὑποπέμενος. ὁ δ' ἕτερος ἀγγελος, τὴν ἀγαθότητα ἐμπαροῦσεν τῷ δικαίῳ πθέρμενος, τὴν θεῖαν χάριν ἄετο δ' εἰν νικῶν, τὴν καὶ ἀνάξις αὐτοῦ ὄντας ἐλευθερώσασαι προσημερῶν. ὥστε ἀμφοτέροι τῷ θεῷ νόμῳ συναγωνίζοντο, ὁ μὲν μισοπόντος ὢν, ὁ δὲ ἀγαθός. ἀμφοτέροι γὰρ ὁ θεὸς ἐπαμειβέ. ἐκίχησε δὲ ἡ χάρις τῆς ἀγαθότητος τὸ δίκαιον παρὰ τὴν ἀδικίαν. ἔαλος γὰρ πᾶς λόγος μετὰ τὴν θεῖαν ψῆφον. πολλάκις γὰρ καὶ τραπωτῆς ἀμφισβητούτων πρὸς ἑαυτοῦς, καὶ ἕκαστος μέρος τὸ δίκαιον προσβαλλόμενος, ἢ τοῦ βασιλέως ψῆφος λέγει τὴν φιλονεκίαν. ταῦτα δὲ καὶ ἐλέγετο, καὶ ἐγένετο πρὸς τὸ συμφέρον, ὥστε τὴν μὲν Δανιὴλ γινῶσκει ὅτι ἐσκέαθη. τὸν δὲ λαὸν ἀκούσαντα, ὅτι καὶ ἀνάξιον αὐτὸν ὄντα σώζει, ὡς τε τὴν οἰκίαν ἐπαγγελίαν, καὶ τὴν τῷ δικαίῳ προσβείαν, ὡφρονέστερον γενέσθαι, καὶ ὅτι ἡμῶν τῆς ἐπαπόδ' ὡς μερίτων τευξόμενος ἀγαθῶν, εἰ τῆς πατρὸς αὐτοῦ ἀξιοθῆναι.

Εὐδαίμονι χολαπικῶ. πς.

Ἐπειδὴ γέγραφας δὲ ἦν αἴτιαν πολλοὶ πολλάκις τὰ αὐτὰ πεπλημμελήκοτες, ἢ τὴν αὐτὴν ἔδωσαν δίκην, φημὶ, ἐπειδὴ πολλὴ ἔστι τοῦ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν. ὅτι γὰρ τοῖς πλάσμασιν ἢ τὸ εἶδος ζητεῖται μόνον τοῦ ἀμαρτήματος, ἀλλὰ καὶ ἡ γνώμη τῆς ἀμαρτήσεως, καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ ὁ χαρακτήρ, καὶ ὁ τόπος, καὶ τὸ

καὶ τὸ γένος, καὶ μετὰ τὴν ἀμαρτίαν
 εἰ ἐλυπήθη, εἰ ἥσθη, εἰ ἀναλήπτως διε-
 τέθη, εἰ ἐβλήθη, εἰ μετέγνω, εἰ ἐκ πε-
 ρισσώσεως, εἰ ἔχ' ἀγάπην, εἰ κατὰ με-
 λέτην. καὶ πολλά ἔπειρά ὅτι, δι' ὧν ἡ
 χάρις αὐτῆ ἠρώσῃ, καὶ τοῦ ἀγα-
 πορὰ ἐξετάζεται, καὶ πολιτείας κα-
 τάστασις. ἢ γὰρ ὁ παρ' ἑαυτοῦ, καὶ με-
 τὰ νόμον, καὶ μετὰ τὴν χάριν τὴν αὐ-
 τῆ ἀμαρτίαν ἀμαρτῶν, τὴν αὐτῆν
 ἀδικίαν ὑφέξει, ἀλλ' ὁ μὲν ἡμερωτέρων, ὁ
 δὲ ἀκραιβότερον, ὁ δὲ ἀσφαλίτητον.
 ταῦτα γὰρ πάντα ἀγαθὰ ἴδμεν ἐν ταῖς
 ἱεραῖς γραφαῖς κεκήρυκται.

Πίτρω Διάκονο. σζ.

Τοιαῦτα καὶ λέγε καὶ παρ' ἡμεῶν, δι' ὧν
 καὶ εἰς χινομίζιον, ἢ μόνον εὐσεβέ-
 ρατος, ἀλλὰ καὶ δικαιοτάτος.

Ἀσκληπιῶ Ἐπισκόπῳ. πη.

Ἐπειδὴ γέγραφαι θαυμάζειν ὅπως
 ὁ Χριστὸς τὰς φοιτήτας ἐπετόμισην ἐ-
 πιτημόσαστας τῆ πολυπλοκῆ μύρον
 ἐκχεῖν μὴ ὡς αἰτισησάμενος, καὶ τοὶ
 δόξαντας τὸν ἑαυτοῦ τῆς πλοκῆ ποιῶ-
 ῶσαι λόγον. φημὶ, ὅτι οὐκ ἔστι ὁ ἄνω καὶ
 κατὰ περὶ ἐλεημοσύνης ἀγαθὸν ἔργον
 καὶ ταῦτα τῆς θυσίαν ἀποδοῦναι, καὶ
 ταῦτα, ὡς νομίσεις, ἐξέβα-
 λεν. ὁ γὰρ λέγων, Ἐλεον θέλω, καὶ ἢ
 θυσίαν. καὶ Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι
 αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. καὶ, ἔφ' ὅσον ἐ-
 ποιήσατε ἐπὶ τούτων τῆς ἀδελφῶν
 μὴ τῆς ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. οὐκ
 ἂν εἰς τὸ ναυπηγὸν ἀεὶ ἐπέσκηπτι. ἀλλ' ἐ-
 πειδὴ ἡ ἀποδοῦσα γυνὴ ἔφθη ἐκ-
 χεῖν τὸν ἔλεον. ἀποπώτατον ἡγήσατο
 ἢ θεῖα σοφία κειρῶσαι αὐτῆς τὴν πῆ-
 γην. διὰ καὶ συνήρρησεν αὐτῆ, καὶ ἔπει-
 ῶσεν γὰρ καλὸν ἐποίησεν. ὅσα τὴν
 ἀρρήτων σοφίαν. οὐκ εἶπε καλὸν ἔργον
 γέγονεν, ἀλλ' ἐπὶ σεν. ἢ γὰρ αὐτὸ κατ'
 ἑαυτὸ τὸ παρ' ἄγμα ἐξετάζει, ἀλλὰ με-
 τὰ τῆ ἀποδοῦσας τῆς γυναίκος, οἰοῦναι

& tempus, & locus, & sexus: & post admis-
 sum scelus, an ex scelere voluptatem cepe-
 rit, an omni doloris sensu caruerit, an in
 scelere perstiterit, an pœnitentia ductus sit,
 an casu aliquo peccarit, an ex amore, an
 de industria. Ac multa idem alia sunt, per
 quæ hoc examen grassatur. Nam & tem-
 poris discrimen expenditur, & vitæ degen-
 dæ status. Non enim is qui ante legem &
 qui post legem, & post gratiam, idem pec-
 catum admisit, eadem pœna mulctabitur:
 verùm ille mitiore, alter grauiore, postre-
 mus acerbissima. Hæc enim omnia in sa-
 ctis Scripturis apertè prædicata sunt.

Pisto Diacono. 87.

Hæc & dicito, & facito, per quæ & sis
 & existimeris non modò piissimus, ve-
 rùm etiam iustissimus.

Asclepio Episcopo. 88.

Quoniã ad me scripsisti, te mirari, quòd ^{Matt. 26.}
 Christus Discipulos suos, qui mulierem
 eam, quæ ingentis pretij unguentum ef-
 fundere minimè dubitaret, increpauerant,
 represserit, præsertim cùm eorum sermo
 pauperum commodis cõsulere videretur,
 hoc aic: Eum qui de eleemosyna tot ac-
 tantos sermones habebat, eamque sacrifi-
 cii anteponebat, hunc eandem, quod tu
 existimas, minimè propulisse. Nam qui ^{Matt. 9.}
 dixit, Misericordiam volo, & non sacrifi-
 cium: &, Beati misericordes, quoniam i- ^{Matt. 5.}
 psi misericordiam consequentur: & Quã- ^{Matt. 25.}
 diu fecistis vni ex fratribus meis minimis,
 mihi fecistis, haudquaquam in contrariũ
 recidisset. Verùm quoniam mulier ea quæ
 accesserat, oleum effundere anteværit,
 absurdissimum esse diuina Sapiencia iudi-
 cavit ipsius fidem obterere. Atque ipsius
 patrociniũ suscepit, iisque verbis usus est, ^{Matt. 26.}
 Bonum opus fecit. Ac vide sapientiam
 omni orationis facultate præstantiorem.
 Non enim dixit, Bonum opus factum est:
 sed fecit. Neque enim ipsum facinus pri-
 uatim expendit, verùm vnã cum mulieris

• T iij